

عنوان مقاله:

رویکردهای فقه شیعه در رفع چالش های زیست محیطی ایران با نگاهی به مقاصد شریعت

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات فقهی، دوره 3، شماره 5 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

نسرین هژبری - گروه فقه و معارف، مدرسه عالی فقه و قرآن، مجتمع آموزش عالی خواهران، نمایندگی استان خراسان، جامعه المصطفی
العالمیه، مشهد، ایران

طه سمیعی - دانشگاه ادیان و مذاهب قم، ایران.

حسین رجبی - گروه حقوق، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه منابع طبیعی هر کشوری به دلیل تامین نیازهای غذایی و ابزار معیشتی آحاد انسانی، دارایی کشورها به حساب می آیند، تا آنجا که وضعیت طبیعی اقلیم ها و ویژگی اکولوژی آن ها از عوامل موثر در روند پیشرفت و توسعه اجتماعی، اقتصادی جوامع انسانی محسوب می شود. متأسفانه در حال حاضر با وجود بی بدیل بودن برخی از منابع طبیعی در کشورمان شاهد فرسایش خاک، هدررفت آب های زیرزمینی و عدم استفاده صحیح از انرژی های آب و باد و خورشید هستیم. به منظور رفع معضل مذکور، انتظار می رود که راه کارهای لازم در فقه با توجه به آیات قرآن مورد بررسی قرار گیرد. طبق نص صریح قرآن خداوند، منابع طبیعی از جمله باد، خاک، آب، خورشید و انرژی های موجود در آنها را مسخر انسان قرار داده است و همه ی انسان ها را در بهره وری و بهره برداری از آن ها یکسان می داند، در عین حال تکالیفی نیز در قبال این استفاده بر عهده آن ها قرار داده است. در همین راستا پژوهش حاضر به منظور تبیین آیات مذکور با مدد از فقه مقاصدی ضمن ارائه راه کار، وظائف انسان ها را در قبال حفظ منابع طبیعی مورد بررسی قرار داده است.

کلمات کلیدی:

رویکرد، چالش، فقه مقاصدی، طبیعت، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1572762>

